

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT

J. MAZÁK

fremSAT den 18. december 2008¹

1. Denne anmodning om præjudiciel afgørelse er indgivet til Domstolen af Korkein hallinto-oikeus (den øverste forvaltningsdomstol i Finland). Det forelagte præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 43 EF og 48 EF samt artikel 56 EF og 58 EF.

2. Den forelæggende ret anser fortolkningen af de nævnte bestemmelser i EF-traktaten for hensigtsmæssig med henblik på at træffe afgørelse i sagen anlagt af selskabet Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy (herefter »Alpha«) om annullation af en forhåndsbesked fra Keskusverolautakunta (det centrale skattenævn) den 25. januar 2006, hvorved sidstnævnte fastslog, at Alpha for årene 2005 og 2006 skulle indeholde kildeskat af det udbytte, som selskabet udbetalte til sit moderselskab, Aberdeen Property Nordic Fund I SICAV (herefter »Nordic Fund SICAV«), der var stiftet som et investeringsselskab med variabel kapital (herefter »SICAV-selskab«) i henhold til luxembourgsk ret.

3. Den forelæggende rets tvivl skyldes den omstændighed, at udbytte, som Alpha måtte

betale til et finsk aktieselskab, der kan sidestilles med et SICAV-selskab eller et andet lignende finsk selskab, i henhold til national lov ikke vil være skattepligtig indkomst og ikke vil være pålagt kildeskat.

I — Retsforskrifter

A — Fællesskabsbestemmelser

Direktiv 90/435

4. Formålet med Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater² er at fritage udbytte og andre udlodninger af overskud, som datterselskaber betaler til deres moderselskaber, for

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EFT L 225, s. 6, herefter »direktiv 90/435«.

kildeskat og at afskaffe dobbeltbeskatning af sådanne indkomster på moderselskabsplan³.

5. Ifølge artikel 2 i direktiv 90/435 forstås ved »et selskab i en medlemsstat« ethvert selskab, som opfylder tre kumulative betingelser. For det første skal selskabet være organiseret i en af de former, der er opregnet i bilaget til direktiv 90/435. For det andet skal selskabet ifølge skattelovgivningen i en medlemsstat anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i denne stat og må ikke i henhold til en overenskomst om undgåelse af dobbeltbeskatning med et tredjeland anses for at være skattemæssigt hjemmehørende uden for Det Europæiske Fællesskab. For det tredje skal selskabet desuden uden valgmulighed og uden ret til skattefritagelse være forpligtet til at betale en af de skatter, som er angivet i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 90/435, eller enhver anden form for skat, der træder i stedet for en af disse former for skat.

6. Med hensyn til Luxembourg henvises der i bilaget til direktiv 90/435 til selskabsformerne »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »société à responsabilité limitée«, »société coopérative«, »société coopérative organisée comme une société anonyme«, »association d'assurances mutuelles«, »association d'épargne-pension« og »entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'État, des communes, des syndicats de communes, des établisse-

ments publics et des autres personnes morales de droit public« og andre selskaber stiftet i henhold til luxembourgsk ret, der er undergivet luxembourgsk selskabsskat⁴. For så vidt angår den tredje betingelse gælder i forhold til Luxembourg, at et selskab skal være undergivet impôt sur le revenu des collectivités (indkomstskat for juridiske personer).

B — Nationale bestemmelser

Den finske indkomstskattelov

7. I medfør af § 9 i den finske indkomstskattelov⁵ er enhver udenlandsk juridisk person begrænset skattepligtig for så vidt angår indkomst opnået i Finland.

8. De i Finland opnåede indkomster er opregnet i indkomstskattelovens § 10. Listen omfatter bl.a. udbytte udbetalt af et aktieselskab, et andelsselskab eller andet finsk selskab.

3 — Formålet med direktiv 90/435 er indgående beskrevet af generaladvokat Sharpston i punkt 46 og 47 i forslaget til afgørelse i sag C-48/07, Les Vergers du Vieux Tauves.

4 — For så vidt angår Luxembourg hidrører den nuværende affattelse af bilaget fra Rådets ændringsdirektiv 2003/123/EF af 22.12.2003 (EUT L 7, s. 41).

5 — Tuloverolaki (1535/1992).

9. Indkomstskattelovens § 20 indeholder en liste over de personer, der er fritaget for indkomstskat. Blandt de nævnte personer er også investeringsfonde.

er udbytte, som en juridisk person, der er etableret i Finland, modtager, i almindelighed ikke skattepligtig indkomst. Derimod er udbytte modtaget af fysiske personer skattepligtig indkomst.

Den finske lov om beskatning af en begrænset skattepligtigs indkomst og formue

II — De faktiske omstændigheder

10. Efter § 3 i den finske lov om beskatning af en begrænset skattepligtigs indkomst og formue⁶ betales der kildeskat af udbytte udbetalt af et finsk selskab til en begrænset skattepligtig, undtagen i det tilfælde, hvor modtageren af udbyttet er et selskab hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union, og som direkte ejer mindst 20% af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, og som desuden er et selskab, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 90/435.

12. Alpha er et finsk ikke-børsnoteret aktieselskab, der blev stiftet i august 2005. Med henblik på at blive et 100% ejet datterselskab af Nordic Fund SICAV, der er stiftet som et SICAV-selskab i henhold til luxembourgsk ret, indgav Alpha en anmodning om en administrativ forhåndsbesked til Keskusverolautakunta vedrørende sin pligt til at betale kildeskat af det udbytte, som selskabet betaler til Nordic Fund SICAV.

Den finske lov om beskatning af indkomst af erhvervsvirksomhed

11. I medfør af § 6a i den finske lov om beskatning af indkomst af erhvervsvirksomhed⁷

13. Alpha har henvist til artikel 43 EF og 56 EF om etableringsfriheden og de frie kapitalbevægelser. Det følger af disse bestemmelser, at to objektivt sammenlignelige situationer bør behandles på samme måde skattemæssigt. Når Alpha betaler udbytte til et selskab, som er etableret i en anden medlemsstat, er Alpha i en situation, der kan sammenlignes med situationen for et indenlandsk selskab, der betaler udbytte til en indenlandsk aktionær. Udbytte, som Alpha måtte betale til et finsk aktieselskab, der driver tilsvarende ejendomsinvestering som et SICAV-selskab, eller til et andet lignende finsk selskab, vil i henhold til

6 — Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta (627/1978).

7 — Laki elinkeinotulon verottamisesta (360/1968).

loven om beskatning af indkomst fra erhvervsvirksomhed eller indkomstskatte- loven ikke være skattepligtig indkomst. Det følger heraf, at Alpha heller ikke skal betale kildeskat af udbytte udbetalt til Nordic Fund SICAV.

14. Keskusverolautakunta fastslog i sin forhåndsbesked af 25. januar 2006, at Alpha skulle indeholde kildeskat af det udbytte, selskabet betalte til Nordic Fund SICAV. I denne afgørelse henvises til indkomstskatte- loven, hvorefter et udenlandsk selskab er forpligtet til at betale skat af indkomst opnået i Finland, og til loven om beskatning af en begrænset skattepligtig persons indkomst og formue, hvorefter der skal opkræves kildeskat af udbytte, som udbetales af et finsk selskab til et selskab, der er begrænset skattepligtig, undtagen i det tilfælde, hvor modtageren af udbyttet er et selskab hjemmehørende i en medlemsstat, og som direkte ejer mindst 20% af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, og som desuden er et selskab, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 90/435. Eftersom et selskab af SICAV-typen ikke er opført på listen i bilaget til direktiv 90/435, og da det er helt undtaget fra indkomstbeskatning i Luxem- bourg, vil Nordic Fund SICAV ikke kunne anses for et selskab i direktiv 90/435's forstand, og udbytte, som dette selskab modtager, er ikke fritaget for kildeskat.

15. Ifølge Keskusverolautakunta forhindrer reglerne i traktaten om etableringsfriheden og de frie kapitalbevægelser ikke anvendelse af de førnævnte finske love, da et finsk aktieselskab og et SICAV-selskab ikke er sammen- lignede selskabsformer. Keskusverolauta- kunta ser tre forskelle mellem disse to selskabsformer. For det første er et finsk aktieselskabs aktiekapital bundet, hvilket betyder, at man almindeligvis ikke under selskabets funktionstid må betale aktiekapi- talen tilbage til aktionærerne. For det andet skal et finsk aktieselskab betale skat af sine indtægter i Finland. For det tredje er et finsk aktieselskab et selskab i direktiv 90/435's forstand, hvorimod dette ikke er tilfældet for et SICAV-selskab.

16. Alpha har nedlagt påstand ved Korkein hallinto-oikeus om annullation af Keskusve- rolautakuntas forhåndsbesked. Alpha har atter henvist til artikel 43 EF og 56 EF og anført, at argumentet, hvorefter et finsk aktieselskab og et SICAV-selskab ikke er sammenlignelige, er ubegrundet.

III — Det præjudicielle spørgsmål og retsforhandlingerne ved Domstolen

17. Korkein hallinto-oikeus har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 43 EF og 48 EF samt artikel 56 EF og 58 EF fortolkes således, at et aktieselskab eller en investeringsfond, der er stiftet i overensstemmelse med finsk ret, og et SICAV-selskab, der er stiftet i overensstemmelse med luxembourgsk ret, for at sikre gennemførelsen af de grundlæggende friheder i de nævnte artikler skal betragtes som sammenlignelige, uanset at en virksomhedsform, der fuldstændig svarer til et SICAV-selskab, ikke kendes i finsk ret, når det herved tages i betragtning, at et SICAV-selskab, der er et selskab i henhold til luxembourgsk ret, ikke nævnes i listen over de selskaber, der er omfattet af artikel 2, litra a), i direktiv 90/435/EØF, som den finske kildeskattelovgivning, der finder anvendelse i denne sag, er i overensstemmelse med, samt at et SICAV-selskab i henhold til Luxembourgs skattelovgivning er fritaget for indkomstskat? Er det under disse omstændigheder i strid med de nævnte artikler i EF-traktaten, at et SICAV-selskab hjemmehørende i Luxembourg som udbyttmodtager ikke er fritaget for kildeskat, der i Finland opkræves af udbytte?«

18. Der er indgivet skriftlige indlæg af den finske, den italienske og den cypriotiske regering samt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Den finske regering indtager den holdning til det forelagte spørgsmål, at det ikke er i strid med artikel 43 EF og 48 EF samt artikel 56 EF og 58 EF, at et SICAV-selskab hjemmehørende i Luxembourg ikke er fritaget for kildeskat, der i Finland opkræves af udbytte. Den italienske regering deler i det væsentlige dette synspunkt. Derimod vurderer den cypriotiske regering og Kommissionen, at et aktieselskab eller en investeringsfond, der er stiftet i overensstemmelse med finsk ret, og et SICAV-selskab, der er stiftet i overensstemmelse med luxembourgsk ret, bør anses for sammenlignelige, uanset at en virksomhedsform, der fuldstændig svarer til et SICAV-selskab, ikke kendes i finsk ret, og derfor er det i strid med traktaten, at et SICAV-selskab hjemmehørende i Luxembourg ikke er fritaget for at betale kildeskat af udbytte i Finland.

19. Alpha, den finske regering samt Kommissionen deltog i retsmødet, som blev afholdt den 13. november 2008 på Alphas begæring. De befuldmægtigede for Alpha, som ikke har indgivet skriftligt indlæg i sagen, deler i det væsentlige den cypriotiske regerings og Kommissionens synspunkt.

IV — Bedømmelse

A — Indledende bemærkninger

20. Den forelæggende rets spørgsmål drejer sig om, hvorvidt artikel 43 EF og 48 EF samt artikel 56 EF og 58 EF er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, ifølge hvilken udbytte udbetalt af et i Finland etableret selskab til et aktieselskab eller en investeringsfond, der også er etableret i Finland, ikke er skattepligtig indkomst, hvorimod udbytte udbetalt til et luxembourgsk SICAV-selskab, som er helt fritaget for indkomstskat i Luxembourg, er skattepligtig indkomst, for hvilken der skal betales kildeskat.

21. Indledningsvis bemærkes, at det følger af Domstolens faste retspraksis, at selv om direkte beskatning henhører under medlemsstaternes kompetence, skal de dog udøve kompetencen under overholdelse af fællesskabsretten⁸ og således afstå fra enhver form for forskelsbehandling begrundet i nationalitet⁹.

8 — Jf. i denne retning dom af 8.11.2007, sag C-379/05, Amurta, Sml. I, s. 9569, præmis 16 og den deri nævnte retspraksis.

9 — Jf. dom af 11.8.1995, sag C-80/94, Wielockx, Sml. I, s. 2493, præmis 16, af 29.4.1999, sag C-311/97, Royal Bank of Scotland, Sml. I, s. 2651, præmis 19, af 8.3.2001, forenede sager C-397/98 og C-410/98, Metallgesellschaft m.fl., Sml. I, s. 1727, præmis 37, af 14.12.2006, sag C-170/05, Denavit International og Denavit France, Sml. I, s. 11949, præmis 19, og af 2.10.2008, sag C-360/06, Heinrich Bauer Verlag, Sml. I, s. 7333, præmis 17.

22. Medlemsstaternes beskatningsregler for moder- og datterselskaber hjemmehørende i forskellige medlemsstater er udformet efter direktiv 90/435. Efter direktivets gennemførelse i Finland opkræves der ikke kildeskat af udbytte, der udbetales til et selskab hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union, og som direkte ejer mindst 20% af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, og som desuden er et af de i artikel 2 i direktiv 90/435 omhandlede selskaber.

23. Dette er, som det fremgår, ikke tilfældet for Nordic Fund SICAV, som opfylder kravet til størrelsen af kapitalandelen i det selskab, der udbetaler udbyttet, men som ikke er blandt de selskaber, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 90/435, da det ikke har en selskabsform, der er nævnt i bilaget til direktiv 90/435, og er helt fritaget for indkomstskat i Luxembourg. Det kan imidlertid ikke udledes heraf, at selskabet dermed er afskåret fra at gøre de grundlæggende friheder, som traktaten indfører, gældende.

24. Det er således i det foreliggende tilfælde nødvendigt at undersøge situationen ud fra de relevante bestemmelser i traktaten.

25. Men hvilke bestemmelser er relevante i denne sag? Den forelæggende rets spørgsmål drejer sig om både etableringsfriheden og de

frie kapitalbevægelser. Kommissionen, på den ene side, og den finske og cypriotiske regering, på den anden side, er delte i spørgsmålet om, hvilke bestemmelser der skal lægges til grund i nærværende sag.

praktisk betydning. Resultatet af anvendelsen af artikel 43 EF og 56 EF vil være det samme. Argumenterne om, hvorvidt et aktieselskab eller en investeringsfond efter finsk ret kan sammenlignes med et SICAV-selskab efter luxembourgsk ret, er brugbare både for så vidt angår etableringsfriheden og de frie kapitalbevægelser.

26. Afhængig af det konkrete tilfælde er det muligt at tage udgangspunkt i enten etableringsfriheden eller de frie kapitalbevægelser. Ifølge retspraksis er det afgørende kriterium, om moderselskabet har en andel i datterselskabet, der giver moderselskabet en bestemmende indflydelse i datterselskabets beslutninger og mulighed for at træffe beslutninger om datterselskabets virksomhed¹⁰.

27. Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, er Alpha et 100% ejet datterselskab af Nordic Fund SICAV. Det er således klart, at Nordic Fund SICAV udøver en væsentlig indflydelse på Alphas ledelse. Det betyder, at tvisten i hovedsagen er omfattet af etableringsfriheden, og jeg vil derfor søge at besvare det forelagte spørgsmål ud fra traktatens bestemmelser om etableringsfrihed.

28. Det skal dog, således som Kommissionen med rette har anført, konstateres, at valget mellem disse traktatbestemmelser ikke har

B — Etableringsfriheden og sammenlignelige situationer

29. Efter Domstolens praksis omfatter etableringsfriheden en ret for selskaber, som er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats ret, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, til at udøve virksomhed i andre medlemsstater via et datterselskab, en filial eller et agentur¹¹. Nordic Fund SICAV, som udøver sin virksomhed i Finland gennem det finske selskab Alpha, i hvilket det er eneaktionær, har unægteligt udøvet etableringsfriheden.

10 — Jf. dom af 13.4.2000, sag C-251/98, Baars, Sml. I, s. 2787, præmis 21 og 22, af 12.12.2006, sag C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation, Sml. I, s. 11753, præmis 37, af 18.7.2007, sag C-231/05, Oy AA, Sml. I, s. 6373, præmis 20, og af 26.6.2008, sag C-284/06, Burda, Sml. I, s. 4571, præmis 69.

11 — Jf. dom af 21.9.1999, sag C-307/97, Saint-Gobain ZN, Sml. I, s. 6161, præmis 35, af 14.12.2000, sag C-141/99, AMID, Sml. I, s. 11619, præmis 20, og af 23.2.2006, sag C-471/04, Keller Holding, Sml. I, s. 2107, præmis 29, dommen i sagen Denkavit Internationaal og Denkavit France, nævnt ovenfor i fodnote 9, præmis 20, samt dom af 15.5.2008, sag C-414/06, Lidl Belgium, Sml. I, s. 2107, præmis 18, og af 27.11.2008, sag C-418/07, Papillon, Sml. I, s. 8947, præmis 15.

30. Det fremstår ligeledes klart, at den finske lovgivning giver anledning til en forskelsbehandling med hensyn til udbytte udbetalt af et finsk selskab. For at undgå flerledsbeskatning, er udbytte, der betales til et i Finland etableret selskab, ikke skattepligtig indkomst, uanset selskabets form, hvorimod udbytte udbetalt til et selskab etableret i udlandet er skattepligtig indkomst og undergivet kildeskat, undtagen i det tilfælde, hvor modtageren af udbyttet er et selskab hjemmehørende i en medlemsstat i Unionen, og som direkte ejer mindst 20% af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, og som desuden er et selskab omfattet af artikel 2 i direktiv 90/435. Selskaber etableret i Finland og selskaber etableret i udlandet, som ikke henhører under anvendelsesområdet for direktiv 90/435, behandles således forskelligt, afhængigt af, hvor selskabet har sit hjemsted.

31. Som Domstolen har fastslået flere gange, er formålet med etableringsfriheden at sikre en national behandling i datterselskabets værtsmedlemsstat ved at forbyde enhver forskelsbehandling, selv i den mindste udstrækning, på grundlag af selskabers hjemsted¹².

32. Forskellig behandling er ikke altid utilladelig. Det fremgår klart af retspraksis, at en

utilladelig forskelsbehandling kun kan bestå i, at der på sammenlignelige situationer anvendes forskellige bestemmelser, eller at der anvendes samme bestemmelser på forskellige situationer¹³. Det stillede præjudicielle spørgsmål forudsætter det samme.

33. Jeg mener, at svaret på spørgsmålet, om et moderselskab etableret i Finland, eller mere præcist, et moderselskab i form af et »aktieselskab« eller en »investeringsfond« efter finsk ret, befinder sig i en situation, som kan sammenlignes med situationen for et SICAV-selskab efter luxembourgsk ret, følger af Domstolens dom i sagen Denkavit International og Denkavit France¹⁴.

34. Jeg mener i modsætning til den finske og den italienske regering, at Domstolens betragtninger i den nævnte dom vil kunne finde anvendelse i denne sag. Indvendingen om, at de faktiske omstændigheder i hovedsagen i den førnævnte dom i sagen Denkavit International og Denkavit France indtraf forud for ikrafttrædelsen af direktiv 90/435, og at Domstolen derfor ikke kunne tage dette direktiv i betragtning ved fortolkning af ordningen, har efter min mening ikke støtte. I den nævnte dom forklarede Domstolen

12 — Jf. i denne retning dom af 28.1.1986, sag 270/83, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 273, præmis 14, Saint-Gobain-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 11, præmis 35, og dommen i sagen Denkavit International og Denkavit France, nævnt ovenfor i fodnote 9, præmis 22.

13 — Jf. i denne retning dom af 14.2.1995, sag C-279/93, Schumacker, Sml. I, s. 225, præmis 30, af 22.3.2007, sag C-383/05, Talotta, Sml. I, s. 2555, præmis 18, af 18.7.2007, sag C-182/06, Lakebrink og Peters-Lakebrink, Sml. I, s. 6705, præmis 27, og af 18.12.2007, sag C-341/05, Laval un Partneri, Sml. I, s. 11767, præmis 115.

14 — Nævnt ovenfor i fodnote 9.

virkningerne af bestemmelserne i traktaten, og disse kan ikke miste deres virkninger på grund af et direktiv. Traktaten fortolkes ikke gennem fortolkning af et direktiv.

et hjemmehørende selskab, nærmer de ikke-hjemmehørende aktionærs situation sig imidlertid den situation, der gælder for de i landet hjemmehørende aktionærer.

35. Denne slutning har støtte i præmis 24 i Amurta-dommen¹⁵, hvorefter det for så vidt angår de andele, der ikke er omfattet af direktiv 90/435, faktisk tilkommer medlemsstaterne at fastsætte, om og i hvilket omfang økonomisk dobbeltbeskatning af udloddet udbytte skal undgås, og med henblik herpå at indføre mekanismer for at forhindre eller mindske økonomisk dobbeltbeskatning. Denne omstændighed indebærer dog ikke i sig selv, at de dermed også må iværksætte foranstaltninger, der er i strid med de ved traktaten sikrede former for fri bevægelighed.

37. Moderselskaber etableret i Finland og moderselskaber etableret i udlandet befinder sig i en sammenlignelig situation, da moderselskabet i begge tilfælde er indkomstskattepligtig i Finland. Det skal fremhæves, at det i udlandet etablerede moderselskab, uanset dets form, er indkomstskattepligtig. Ifølge den finske lovgivning undtages imidlertid udbytte til et moderselskab, der er etableret i Finland, og, i overensstemmelse med direktiv 90/435, udbytte til en del af moderselskaberne etableret i udlandet, nemlig kun dem, som henhører under anvendelsesområdet for direktiv 90/435. Den del af moderselskaberne, der er etableret i udlandet, og som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 90/435, skal betale kildeskat.

36. Dersom Domstolens betragtninger i Amurta-dommen anses for anvendelige i denne sag, kan svaret på spørgsmålet findes i denne doms præmis 38. Heraf fremgår det, at fra det øjeblik, en medlemsstat ikke blot gør de hjemmehørende aktionærer, men også de ikke-hjemmehørende aktionærer indkomstskattepligtige af det udbytte, de modtager fra

38. Ifølge Domstolens praksis skal det med henblik på at afgøre, hvorvidt der er tale om forskelsbehandling, undersøges, om en fællesskabssituation er sammenlignelig med en rent intern situation under hensyn til det formål,

15 — Nævnt ovenfor i fodnote 8.

som forfølges med de omhandlede nationale bestemmelser¹⁶.

når disse er skattepligtige, som følge af medlemsstatens udøvelse af sin beskatningskompetence over disse¹⁷.

39. Ifølge den finske regerings skriftlige indlæg har skattefritagelsen for udbytte til formål at forhindre flerledsbeskatning.

40. Det skal understreges, at ifølge § 6a i loven om beskatning af indkomst fra erhvervsvirksomhed gælder skattefritagelsen for udbytte ikke alene aktieselskaber, men alle juridiske personer etableret i Finland. Det betyder, at skattefritagelsen for udbytte tilsigter at forhindre kædebeskatning af overskud fra datterselskaber, der udloddes i form af udbytte til disses moderselskaber.

41. Det fremgår klart af Domstolens praksis, at når en medlemsstat har valgt at fritage sine hjemmehørende skatteydere for kædebeskatning, skal den udvide denne skattefritagelse til at gælde ikke-hjemmehørende skatteydere,

42. Det fremgår af det ovenfor anførte, at den omhandlede finske lovgivning medfører en forskellig behandling af moderselskaber, som befinder sig i en sammenlignelig situation, når det gælder udbytte, som et i Finland etableret datterselskab udbetaler. Denne lovgivning medfører således en forskelsbehandling af moderselskaber, uanset deres form, begrundet i, hvor de har hjemsted.

43. Denne konklusion ændres ikke af det forhold, at et SICAV-selskab ifølge Luxembourgs skattelovgivning er fritaget fra indkomstskat. Det bemærkes, at en ufordelagtig skattemæssig behandling i strid med en grundlæggende frihed ifølge fast retspraksis ikke kan begrundes med, at der findes andre skattefordele, selv hvis det må antages, at der findes sådanne fordele¹⁸.

16 — Jf. i denne retning dommen i sagen Metallgesellschaft m.fl., nævnt ovenfor i fodnote 9, præmis 60, Oy AA-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 10, præmis 38, og Papillon-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 11, præmis 27.

17 — Jf. dommen i sagen Denkavit Internationaal og Denkavit France, nævnt ovenfor i fodnote 9, præmis 37.

18 — Jf. i denne retning dom af 6.6.2000, sag C-35/98, Verkooijen, Sml. I, s. 4071, præmis 61, og Amurta-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 8, præmis 75.

V — Forslag til afgørelse

44. På grundlag af de anførte betragtninger skal jeg foreslå Domstolen at besvare det præjudicielle spørgsmål, der er forelagt af den forelæggende ret, på følgende måde:

»Artikel 43 EF og 48 EF er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter udbytte udbetalt af et hjemmehørende datterselskab til et hjemmehørende moderselskab, uanset dets form, ikke er skattepligtig indkomst, hvorimod udbytte udbetalt til et ikke-hjemmehørende moderselskab, hvis selskabsform er ukendt i den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende, og som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, er skattepligtig indkomst og undergivet kildeskat, selv om det ikke-hjemmehørende moderselskab er fritaget for indkomstskat i det land, hvor det er hjemmehørende.«